

# РЕШЕНИЕ

№ 9785

гр. София, 21.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав**, в публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Тафров**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7946** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 10а,ал.4 вр.с ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ и вр. с чл.10, ал.1,т.17 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /Н./.

Образувано е по жалба на С. Н. К., [дата на раждане] в Р.Турция,гражданка на Р.Турция,притежаваща личен паспорт №28819416,чрез адв. Г. Х.,против отказ за издаване на виза „Д“ от 12.07.2024г.,постановен от консула в генералното консулство на Република България в [населено място],Турция.

Жалбоподателката твърди,че отказът е незаконосъобразен поради,неспазване на установената форма,съществено нарушение на административно-производствените правила,противоречие с материално-правните разпоредби и несъответстващ с целта на закона.Твърди се за извършено нарушение на разпоредби от Европейската конвенция за защита на правата на човека,свързано с правото и на личен и семеен живот.Моли съдът,да отмени оспорения отказ,като незаконосъобразен.

В о.с.з. жалбоподателката редовно призована,не се явява, представлява се от адв. Г. Х. от АК-С.,които поддържа жалбата.Депозира писмени бележки по същество на спора.

Ответникът–завеждащ консулската служба на Генерално консулство на Р. България в [населено място],Р. Турция,не се явява,представлява се от юрк.К. с пълномощно по делото.Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град,след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба на С. Н. К.,гражданка на Р.Турция.Жалбоподателката е подала в Генерално консулство на Р. България в [населено място],Р. Турция,заявление №24008626 от 02.04.2024г. за издаване на виза тип "Д"-за дългосрочно пребиваване/л.81/.Към заявлението жалбоподателката е представил пред административния орган следните документи: акт за сключен граждански с Г. С. К.,в Б., Република Турция;удостоверение за сключен граждански брак от 07.07.2023 г., издадено въз основа на Акт за сключен граждански брак с № 0106/06.07.2023 г., изд. от Община [населено място], област С.;нотариален акт № 53, том II, рег. № 1143, дело № 227/2017 г., издаден от нотариус К. К., Р. № 351, с р-н на действие - Районен съд [населено място], обл. С.;договор за наем от 03.11.2023 г. нотариално заверен от нотариус К. К., Р. № 351, с р-н на действие - Районен съд [населено място], обл. С., рег.№ 4713/03.11.2023г.Декларация съгл.параграф 1, т.20 от Допълнителните разпоредби за ЗЧРБ от Чана Д. К.;декларация за трайно пребиваване на чужденец на С. Н. К. - нотариално заверена на 03.11.2023г. от нотариус К. К.;декларация за обезпечаване на престоя на С. Н. К. от съпруга й Г. С. К. - нотариално заверена; свидетелство за съдимост издадено от Р.Турция на името на С. Н. К.; удостоверение за наличие на парични средства по банкова сметка на С. Н. К. издадено на 16.11.2023г. от „Търговска банка Д“АД;копие на паспорт на С. Н. К. и др.

След проведена съгласувателна процедура с ДА "Национална сигурност" заявлението на молителката е било разгледано от ДАНС,по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване с ТД-НС-гр.С..Предоставено е становище от директора ТД НС [населено място] което е положително.

След проведена съгласувателна процедура по исканата виза по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г.началник сектор „Миграция“ при ОДМВР-С. /л.105/ в докладна е посочил,че при посещение на адрес в [населено място] [улица],няма къща и двора е обрасъл с трева.Кмета на селото е посочил,че семейството на Чана К. и тя самата живее в [населено място] Ф.Р. Германия.Заявил е също че не познава лице с имена Г. С. К. съпруг на апликанта.“

Със стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране, или отмяна на виза, приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Н./л.12/,от Генерално консулство на Р. България в [населено място], Р. Турция,подписано от завеждащ консулската служба А. З.,с адресат оспорващата С. Н. К.,гражданка на Р.Турция,същата е уведомена,че издаването на виза е отказано с дата 12.07.2024г.Отразените в акта основания са чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ–„, при проверка на посоченият адрес е установено,че там няма постройка,а само двор обрасъл с трева.Къщата отдавна е съборена и домакина живее в Германия.Фиктивен адрес с цел получавана на пребиваване".

В хода на съдебното производство се представиха и приеха по делото следните

писмени доказателства, съгласно определение на съдът по реда на чл.192 от ГПК: справка рег. №342р-9245/05.06.2024г./л.104/ от дирекция "Миграция" в МВР и справка от ДАНС с писмо рег. №М-19653/25.11.2024г./л.110/.

Административен съд София-град, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК приема следното:

Жалбата е депозирана в деловодството на АССГ на 25.07.2024г. Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4, не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Видно от текста на жалбата до съдът, жалбоподателката се е позовала на обстоятелства касаещи нарушаването на права по ЕКЗПЧОС. Предвид изложеното настоящият състав приема, че жалбата, попада в предвиденото в закона изключение, същата е допустима и следва да бъде разглеждана по същество по изложените в нея основания. Същата е в срок и е процесуално допустима, по същество основателна.

При разглеждане по съществуването на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 Н. визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. Съгласно възможността за делегиране на правомощия, уредена в чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 Н., със Заповед № 16/18.04.2024г./л.35/, издадена от генерален консул на Република България в Турция, с която са определени консулските длъжностни лица, които имат право да вземат самостоятелни решения по издаване на визи на основание чл. 27, ал. 2 Н., в която фигурира издателят на отказа А. З..

В случая е била спазена предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според която искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2.

Съгласуването е извършено по реда, определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение №7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

От така посочените правни основания очевидно фактическите основания на постановеният отказ са свързани с обстоятелства, че чужденеца не доказва достоверно целта на заявеното пребиваване.

С оглед доказателства по делото настоящият състав приема, че административният орган не е обосновал извода си за наличие на обстоятелства по чл. 10, ал. 1, по т.17 от ЗЧРБ посочени в обжалваният административен акт поради следното:

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. В случая консула в генералното консулство на Република България в [населено място], Турция е издал обжалвания отказ, като се е позовал на проверка извършената от служители на сектор "Миграция" при ОДМВР-С., която е била формална и не относима по същество, като същата не е изследвала обстоятелства пряко свързани с обжалваният в настоящото производство акт. В случая жалбоподателката е заявила адрес на пребиваване в [населено място], както и че живее на адрес - [населено място], област С., [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 15, под наем. Представила е договор за наем, с Чана Д. К., нотариално заверен от нотариус К. К., Р. № 351, с район на действие - Районен съд [населено място], област С., рег. №4713/03.11.2023г., не е посочила адрес на пребиваване [населено място] [улица], където служители на дирекция „Миграция“ са извършили проверка. Настоящият състав следва да посочи, че ТР №16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му но това не е направено в настоящият случай т.к. извършената проверка от дирекция „Миграция“ е неотносима в основната си част т.к. не изследва къде живее/или възнамерява да живее/апликанта, а изследва обстоятелства касаещи адреса на наемодателят. Съдът намира за необходимо да отбележи, че представеното становище от началника на сектор "Миграция" при ОДМВР- С. не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975 г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа, доколкото те не кореспондират с посочените разпоредби от ЗЧРБ на които административния орган се е позовал при издаване на оспореният акт и представените документи от жалбоподателката. В случая не са разгледани и обсъдени

всички представени, със заявлението за издаване на виза, писмени доказателства включително и удостоверение за сключен граждански брак от 07.07.2023г., издадено въз основа на Акт за сключен граждански брак с № 0106/06.07.2023 г., изд. от Община [населено място], област С..Изложеното обосновава извод за липса на мотиви в оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "Д" по отношение на С. Н. К..Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение, тъй като пречат както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.

По изложените съображения, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен, като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото заявление №24008626 от 02.04.2024г. от С. Н. К. искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д", при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноси които се претендират с жалбата. Представен е по делото договор за правна защита и съдействие от 17.07.2024. между адв. Х. и С. Н. К. за сумата от 2000 лв./л.11/, като на 17.07.2024г. е заплатена сумата от 1000 лв. в брой, които съдът приема за доказани. С оглед доказателствата по делото ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателката сумата в размер на 1010 лв., от които заплатено адвокатско възнаграждение 1000 лв. и държавна такса в размер на 10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град 34 състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба С. Н. К., [дата на раждане] в Р.Турция, гражданка на Р.Турция, притежаваща личен паспорт №28819416, отказ за издаване на виза „Д“ от 12.07.2024г. по заявление №24008626 от 02.04.2024г., постановен от консула в генералното консулство на Република България в [населено място], Турция.

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба в генералното консулство на Република България в [населено място], Турция за ново произнасяне по заявление №24008626 от 02.04.2024г. за издаване на виза тип "Д" на С. Н. К., [дата на раждане] в Р.Турция при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на С. Н. К., [дата на

раждане] в Р.Турция,гражданка на Р.Турция,притежаваща личен паспорт №28819416,разноски по делото в размер на 1010 (хиляда и десет)лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: